

בש"פ 3066/19 - שרחביל עודה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3066/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: שרחביל עודה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
מיום 17.4.2019 במ"ת 27310-01-18 שניתנה על
ידי כבוד השופט א' היימן

תאריך הישיבה: ט' באייר התשע"ט (14.5.2019)

בשם העורר: עו"ד אורי קורב; עו"ד ישי ריבלין

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון; עו"ד צחי יונגר

החלטה

1. החלטה בדבר ערר על מעצר, אינה בגדר אי בודד. יש לה רקע והקשר. למשל, החלטות והתנהלות שקדמו לה ונידונו; או החלטות שהדיון בהן, בצורה ישירה, התייתר. ואולם, המוקד הדומיננטי בערר זה, הוא החלטה קונקרטית של ערכאה קמא (בענייננו ראו מ"ת (מחוזי-ת"א) 27310-01-18), אשר עוברת תחת שבטה ביקורת השיפוטית. התמונה המצטיירת היא זו: בתאריך 02.10.17 הוגש כתב אישום נגד העורר ואחרים, אשר אוחד בהמשך עם כתב אישום נוסף שהוגש כנגדו. מדובר בכתב אישום רב היקף הכולל 30 אישומים כנגד 22 נאשמים, ביחס לעבירות חמורות ומגוונות. לעורר מיוחס עבירות שונות וביניהן ניהול ומימון ארגון פשיעה, סחיטה באיומים במסגרת ארגון פשיעה וקשירת קשר

לפשע.

העורר עצור החל מיום 2.11.17 על בסיס, בין היתר, הסכמתו של הסניגור הקודם לקיומו של ניצוץ ראייתי. לנוכח טעמים שונים, לרבות אי העברת חומר חקירה והצורך בהוצאת תעודת חיסיון – הדיון בקיומן של ראיות לכאורה לא התקיים. הסניגור דהיום החל לייצג את העורר לפני כחצי שנה. בשלב מסוים הביע נכונות לטעון לגבי הראיות לכאורה, הגם שלא כל החומר הועבר לו. בתאריך 3.3.19 קבע בית המשפט המחוזי כי הדיון בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של העורר יחד עם נאשמים נוספים רבים, יתקיים בתאריך 25.4.19. ברם, בסמוך למועד, כאשר התברר לבית המשפט המחוזי כי המועד הוא ערב החג השני של פסח, דחה את הדיון בחודשיים, לתאריך 20.6.19.

מספר דגשים: ראשית, העניין אינו בפניי, אך התברר היום כי בפועל בעיית החומר והוצאת תעודת החיסיון נפתרה ולו בעיקרה. זוהי הזדמנות להדגיש כי עם כל ההבנה לעומס המוטל על פרקליטי המחוז, ובמיוחד בתיקים המכונים "מגה תיקים", נכון יהיה להשקיע מאמץ ביעול הטיפול בנושאים אלו. אף אם יש צורך בזמן עלמנת להשלים את החסר, עדיין אין להתעלם מנקודת המבט של זכויות הנאשם. שנית, וזהו עניין העומד בלב ההכרעה של ההחלטה מושא הערר, התוצאה היא שעקב טעות טכנית של בית המשפט בקביעת דיון בערב חג, שכנראה אף הצדדים לא שמו לב לכך, הדיון בקיומן של ראיות לכאורה נדחה לתקופה כוללת של למעלה משלושה חודשים. זאת, על אף שהסניגור הודיע כי הוא מוכן לדיון וכי מרשו מצוי במעצר מזה תקופה ארוכה – כשנה וחצי. יודגש כי חודשים רבים ניסה הסניגור לקיים דיון בראיות לכאורה, אך ניסיונותיו לא צלחו. עוד יודגש כי ב"כ המדינה הבהיר בדיון בפניי כי הוא מוכן בכל עת לקיים דיון ביחס לעורר זה. אכן, אינני מתעלם מכך שמדובר בטעות אנוש, או מטענת הצדדים כי בית המשפט הרלוונטי יצא לשבתון לתקופה העולה על חודש ימים. אלא שהתארכות השתלשלות הדברים אינה אישית או אפילו של שופט אחד, אלא כללית יותר. על-פי מבחן התוצאה, העניין על פניו איננו סביר. כך, אף בהתחשב בהיגיון הברור של קיום דיון מאוחד העוסק בעניינם של הנאשמים הרלוונטיים.

2. עתה מתעורר קושי בהכרעה. מצד אחד, שאלה היא מהי התועלת המעשית במתן הוראה להקדים את הדיון הקבוע ליום 20.6.19: לא ברור מתי הדיון יקבע והאם המועד מתאים לכל הסניגורים, ליומנו של בית המשפט ועוד. מצד אחר, נראה שהנסיבות החריגות המתוארות אינן מתיישבות עם התוצאה של הותרת מועד הדיון על כנו והשלמה עם דחייה של מספר חודשים, גם אם לא זו הייתה הכוונה מלכתחילה.

בבואי לאזן בין כל השיקולים, נראה כי דרך המלך בתיק לא שגרתי זה, השומרת על האינטרסים השונים לרבות האינטרס הציבורי על זוויותיו השונות, הינה כדלקמן: הסניגור רשאי לבקש מבית המשפט המחוזי לקבוע את עניינו של מרשו לדיון, לצורך ההחלטה אם ישנן ראיות לכאורה המצדיקות המשך מעצרו של העורר עד לתאריך 20.6.19. ודוק: אינני קובע כי בית המשפט חייב לקיים דיון מלא בנושא הראיות לכאורה, במסגרת בקשה למעצר עד לסיום הליכים; אלא רק דיון הולם להמשך מעצרו של העורר בתקופה שעד לדיון שנקבע לתאריך 20.6.19. דהיינו מעין מעצר ביניים נקודתי. פתרון שעונה על הנסיבות בתיק זה. הסניגור טען כי גם בדיון קצר הוא יצליח להראות כי אין בנמצא תשתית ראייתית מספקת לגבי האישומים המיוחסים למרשו. בית המשפט ישמע את הצדדים ויחליט בסוגיה זו. זהו פתרון שלא הייתי ממליץ עליו באופן רגיל, אך מצבנו רחוק מאוד מהמצב הרגיל. כאמור, עולה כי הסניגור בתיק זה מבקש לקיים דיון בראיות מזה תקופה ארוכה, כאשר מרשו מצוי תקופה ארוכה אף יותר תחת מעצר. כמו כן, אף התביעה הודיעה כי היא מוכנה לטעון בדיון כזה. היה והסניגור יגיש בקשה כאמור, הדיון יקבע בפני שופט, בהתאם להנחיית נשיא בית המשפט, תוך שמונה ימים.

ניתנה היום, ט' באייר התשע"ט (14.5.2019).

ש ו פ ט
